

ข้อบังคับแพทยสภา

ว่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๔

เพื่อการฝึกอบรมผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมให้มีความรู้ความสามารถ ได้มาตรฐานวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีคุณภาพ สามารถคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๒) มาตรา ๙ (๒) มาตรา ๒๑ (๓) (ค) และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ คณะกรรมการแพทยสภาโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งแพทยสภา จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า การฝึกอบรมหรือปฏิบัติงาน การประเมินผล และการสอบ รวมถึงการจัดและการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ในข้อบังคับแพทยสภา ซึ่งออกตามมาตรา ๒๑ (๓) (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแพทยสภาเรียกเก็บเพื่อใช้ในการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรม โดยเป็นไปตามประมาณการ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ซึ่งรวมถึงค่าการจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรม ได้แก่ การสมัครและการคัดเลือกผู้เข้าฝึกอบรม การจัดการกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การจัดการประเมินผลและการสอบในระหว่างการฝึกอบรม การจัดการประเมินผล และการสอบเมื่อสำเร็จการฝึกอบรม รวมทั้งการจัดการประเมินผลและการสอบเพื่อการออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ หรือหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม การประเมินผล และการสอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับแพทยสภาซึ่งออกตามมาตรา ๒๑ (๓) (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้หมายความรวมถึงการอื่นใดที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมที่แพทยสภา ประกาศกำหนดเพิ่มเติมด้วย

“ราชวิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๑ (๓) (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๔ บรรดา กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่นใด ในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการแพทยสภากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรม เป็นรายปีหรือรายครั้ง โดยต้องประกาศกำหนดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก่อนเริ่มเรียกเก็บค่าธรรมเนียม สำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมดังกล่าว

ค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมที่ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่แพทย์ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมนั้นอยู่ก่อนวันที่ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ข้อ ๖ ให้แพทยสภาเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๕ จากหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลใด ที่ส่งแพทย์เข้ารับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมเป็นรายได้ตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ ก่อนเริ่มการฝึกอบรมในแต่ละปีหรือแต่ละครั้งของการฝึกอบรมแล้วแต่กรณี

ให้แพทยสภาจัดสรรค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้แก่ แพทยสภา ราชวิทยาลัยที่กำกับดูแลการฝึกอบรม ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาหรือด้านนั้น ๆ รวมทั้งสถาบันฝึกอบรมหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง กับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมดังกล่าว

ให้ผู้ได้รับการจัดสรรค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมตามวรรคหนึ่งจัดทำรายงาน โดยแสดงงบการเงิน รวมทั้งแสดงผลงานการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมที่ได้รับมอบหมาย เสนอต่อแพทยสภา อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือตามที่แพทยสภาประกาศกำหนด

ข้อ ๗ กรณีใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้เป็นการเฉพาะ ให้นำความตามข้อบังคับอื่นที่ออก ตามมาตรา ๒๑ (๓) (ค) (ฉ) และ (ณ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ศาสตราจารย์เกียรติคุณสมศรี เผ่าสวัสดิ์

นายกแพทยสภา